

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Пономарьов Олександр Сергійович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) приписи Кримінального процесуального кодексу України від 13 квітня 2012 року № 4651–VI (далі – КПК України), а саме:

– абзац восьмий частини четвертої статті 183 КПК України, згідно з якою під час дії воєнного стану слідчий суддя, суд при постановленні ухвали про застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, враховуючи підстави та обставини, передбачені статтями 177 та 178 цього Кодексу, має право не визначити розмір застави у кримінальному провадженні щодо злочину, передбаченого статтями 109-114², 258-258⁶, 260, 261, 402-405, 407, 408, 429, 437-442¹ Кримінального кодексу України – на відповідність статтям 3, 8, частинам першій, другій статті 24, частинам першій, другій статті 29, частинам першій, другій статті 55, частині першій статті 62, частині другій статті 64, частині другій статті 124 Конституції України;

– частину третю статті 315 КПК України *у тій мірі, в якій вона допускає продовження запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою під час судового провадження за відсутності встановленого законом граничного сукупного строку такого тримання* – на відповідність статті 8, частинам першій, другій статті 29, частині першій статті 62, частині другій статті 64 Конституції України.

На думку автора клопотання, внаслідок застосування оспорюваних приписів КПК України порушено його право на свободу та особисту недоторканність, гарантоване частинами першою, другою статті 29 Конституції України, а також право на судовий захист (частина перша, друга статті 55 Конституції України та презумпцію невинуватості (стаття 62 Конституції України).